

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.951 van 12 mei 2016
in de zaak A. 218.886/XIV-36.977**

In zake : XXXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Renaat Van De Sijpe
 kantoor houdend te 9100 Sint-Niklaas
 Heistraat 189
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 30 maart 2016, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 162.817 van 25 februari 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 5 april 2016 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. Zoals in het bestreden arrest reeds wordt gesteld, kan verzoeker zich niet rechtstreeks beroepen op artikel 6.4 van de richtlijn 2008/115/EG van 16 december 2008 van het Europees Parlement en de Raad over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven. Het eerste middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kon in het bestreden arrest op wettige wijze vaststellen dat verzoeker niet over het vereiste actueel belang beschikt bij zijn beroep tot nietigverklaring tegen de beslissing waarbij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf niet-ontvankelijk werd verklaard nu het opgelegde inreisverbod tevens een verbod inhield om gedurende drie jaar op het grondgebied van het Rijk te verblijven, zodat ook een eventuele vernietiging van de aanvankelijk bestreden beslissing slechts tot een nieuwe weigering van de aanvraag zou kunnen leiden. In het bestreden arrest wordt, wat betreft verzoekers uiteenzetting van zijn schrijnende situatie en de patstelling waarin hij zich bevindt, opgemerkt dat uitspraak wordt gedaan over de ontvankelijkheid van het beroep en niet over de grond van de zaak en dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zich als annulatierechter hoe dan ook niet kan uitspreken over de vraag of verzoekers situatie al dan niet aanleiding kan geven tot het toekennen van een verblijfsvergunning. Verzoekers kritiek dat “de eerste rechter geen rekening wil houden met de staatloosheid en onverwijderbaarheid” mist dan ook feitelijke grondslag. Het bestreden arrest voldoet aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen en het eerste middel is in die mate kennelijk ongegrond.

2. Zoals reeds bij de behandeling van het eerste middel werd vastgesteld, is de bestreden beslissing wel degelijk gemotiveerd wat betreft verzoekers uiteenzetting over zijn staatloosheid en onverwijderbaarheid. Met die motivering werd ook, minstens impliciet, geantwoord op het tweede middel dat verzoeker voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen had ontwikkeld. Het tweede middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op twaalf mei tweeduizend zestien,
door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams